

Tältet

Cornelis Vreeswijk

Jag gick mig ut på staden
Och gissa vad jag såg?
Jomän, ett tält av stort format
Som mitt I staden låg.
Och banderoller vajade,
Jag hörde toners brus.
Jag trodde det var cirkus
Men det var Herrens hus.
Jag trodde det var cirkus
Men det var Herrens hus.

Ni tror väl att jag drömde?
Men det var inte sant,
Ty jag steg in I tältet.
Där stod en predikant
Och blickade I taket,
Och under mängdens stön
Han knäppte sina händer
Och vrålade en bön.
Han knäppte sina händer
Och vrålade en bön.

Stig fram, syndfulla flarn, sa han,
Stig fram och möt din Gud!
Ja, genom mikrofonen
Skrek han med åskans ljud:
Ni kör er bil åt helvete!
Er standard liknar fan!
Ni tror ej på att Jesus
Är bäste man på plan!
Ni tror ej på att Jesus
Är bäste man på plan!

Ja, det var Herrens tempel.
Upp steg en taktfast sång,
Och över mängden svävade
En påse på en stång.
Och framme vid estraden,
Fast på dess nedre del,
Stod det en skock blondiner
Och slog på strängaspel.
Det stod en skock blondiner
Och slog på strängaspel.

Så säg mig nu, herr Målle,
Som är en ärans man,
Var det ett Gud behagligt
Spektakel jag där fann?
Rättfärdighetens furste
De säger sig ha kär.
Det slår dom sig för bröstet på,
Men tror du han var där?
Det slår dom sig för bröstet på,
Men tror du han var där?

Ack, jag tror det inte,
Men se, min tro är klen,

Och jag gick ut ur tältet
Och ut I solens sken.
Och tror du ej han hellre
Vistas I en molnfri zon?
Det tror då jag åtminstone,
Fast jag är svag I tron.
Det tror då jag åtminstone,
Fast jag är svag I tron.